

KÖZHIR

Közlekedésmérnöki kari kisközvetőség lapja IV. FÉLVÉNY 43. SZÁM

WÉRNES ÁLMON

Anyámnak

Termő ékes ág, te jó anya, életemnek első asszonya

nagy meleg virág-ágy párna-hely, hajnal harmatával teit kehely,

bennem kaptam első fészkeket, szívem a sziveddel lüktetett,

én s nem-én közt nem volt mesgy-hegy, bennem a világgal voltam egy.

Álmon öbleidbe újra visszatér - álmon öbleidbe újra visszatér!

Alabástrom bálvány, jó anya, életem hatalmas asszonya,

szemed Isis smaragd-disze, tiszta, szép hajad Pallas-bronz-sisakja, mine ép,

csak arcodon lett keményebb minden árny, mint a délutáni égen vércse-szárnny.

Első szép játékom, jó anya, gyermekésem gazdag asszonya,

a kamaszoktól téved elkuszált, szemem a számodba nem talált.

Igy tündöttem: "Mért szült, mért szeret, ha örökre élni nem lehet?"

Amiattam annyi mindent öl,temet! Mért nem tett a hőba inkább engemet!"

A kamaszoktól téved elkuszált férfi-szívem újra rád-talált,

férfi-szívem a szivedre rátalált, megköszön most paracet,évet és halált.

Álmon karjaidba visszatér, álmon karjaidba visszatér...

Brós ház, szép zászló jó anya, sorsomnak nyugalmas asszonya.

Majd ha cseppig átfolyt rajtam mind a lét úgy halok az ős-egészsébe, mint beléd.

Felvonítunk

Mindjárt a középhebe vagnék. A május elsejei felvonulás egy-két problémájával kapcsolatban szólnék. Először azokkal a jegyekkel kapcsolatban, amelyek a hajókirándulásra is feljogosítottak. Azaz, főljogosítottak volna, ha lett volna! Hogy nem volt, annak két oka volt: 1. Kevés emberre számítottak, a összegében kevés jegyet kaptunk. 2. Az ala szervezeti szervezők /szokás szerint/ elszunnyogáltak, nem mentek el a megbeszélésre, ezért hát a jegyhiany. /Vagy talán a jegyelosztás nem volt egyenlő? Hát ez sajnos nem éppen a valóság! /

Am időrendben is előbb következik a felvonulási Az egyetlen épen hogy ki tudja állítani "nyalka verbunkját". A löt-szám hibádzik. De emél is súlyosabb probléma az, hogy nincs aki vigye a transzparenseket, zászlókat! Alázatosan megkérdezném, ki vigye akkor a "ZASZLÓT"? /Ami azért nagybetűs, mert ugyebár nemcsak "bot és vászon", hanem "ZASZLÓ" / Szóval kényelmeskedünk! Már elér-tük /sekélyes győzelem!/, hogy a transzparenseket nem mi készítjük, a zászlókat sem mi viszzük ki a helyszínre, és most már felvonulni sem akaródzik! A következő már az, hogy megkerjük a CDU-CSU-t, jobb esetben az AAA keretlegényeit, vagy mindjárt Pí-nochetet, hogy ugyan, vonuljon föl a vörös zászlók alatt, az éppen öt elítélő transzparensek alatt. Mi meg majd a tévében elnézzük és bárgyú öröm ül meg szívünkét.

Erre jött egy elmarasztalható gyakorlat: aki zászlót visz, ingyen jegyet kap a koncertre, előadásra, műsorra, szóval az éppen aktuális valamire. Mármin az elvárható, a kötelesség minimális teljesítését /mint az oviban/ jutalmazzuk. Szóval nem ott és nem azt jutalmazzuk, amit kellene! Kezébe nyomjuk a delikvensnek a zászlót vigye, akkor ilyenfajta "dumák" jönnek /nemcsak ittl!/: Miért pont én!

/Magyarul: Egyetértek elvileg ezzel, hogy "Föl vörösök, proletárok", meg "Föl, föl ti rabjai a földnek! / DE miért pont nekem kell ébresztőt csinálni? költőgetni, kuszakdni mindenkiel?!! / Visszatérve, kezében a zászló és nem akarja vinni, visszazedná. Bele kell egyezni, vissza kell venni a zászlót! Ja, és még valami! Vissza kell venni /de azonall! / a KISZ tagkönyvét is. /Ugyanis, ha nem "nincs száksége" a vörös zászlóra, nekünk sincs szákségeünk órá, sőt meg kell mind előbb szabadulni tőle. / Biztos vagyok benne, hogy vannak, akik belső szákségből vinni fogják a lobogókat.

Tarján Frigyes

Közlekedési ágazat szakestje

A közlekedési ágazat soronkövetkező szakestjére apr. 26-án került sor. Erre az alkalomra meghívták Dr. Nagy Rudolf elvtársat a Fővárosi Tanács Közlekedési Főosztályának igazgatóját, s vele együtt karunk néhány oktatóját; Dr. Orosz József dékán elvtársat, Dr. Turányi Istvánt, Dr. Westsik Györgyöt, Dr. Gilicze Ivát. Nagy Rudolf - mint bevezetőjében említette - szívesen jött el a Landler kollégiumba elbeszélgetni a szakmánkat és az ó munkakörét érintő dolgokról. Beszède eljén személyi jellegű dolgokkal foglalkozott, melyben az egyetem utáni elhelyezkedés kapott nagyobb hangsúlyt. Aztán áttért az első benyújtott kérdések megválaszolására. Ezek - mint megállapította - szervesen összefüggnek, s a következő területekre terjednek ki: A fővárosi közlekedés összehangolása, a közlekedésen belüli munka-összehangolás, az utóbbi tíz év változásai /felszínen és a föld alatt/, valamint a fővárosi közlekedési hálózat szerepe és bekapcsolódása az országos hálózatba.

Ezekre válaszolva kiemelte: Budapestben integrált közlekedési politika folyik, ami egyben város-politika is, s így város építészeti módosításokat is maga után von. Ennek legszemléletesebb példája a metró építése, ahol a föld alatti építkezéseket a felszín felújítása kíséri. Rövid ismertetőjében szölt még közlekedési rendszertünkről, az úthálózat állapotáról, az 1972-ben elfogadott fejlesztési tervről, pl. az Árpád-híd kiszélesítéséről, az új dél-pesti híd építéséről, egy új körút létesítéséről, valamint a Hungaria körút teljes átépítéséről. Később kötetlen vita vette kezdetét. Érdeklőtünk, többek között, a most létesülő forgalom-irányító központ-ról, amely kiépítésének első ütemében a BKV diszpécser szolgálatát veszi át, második ütemében előbb 20, majd 200 nagy csomópont ellenőrzését, irányítását segíti elő, felhasználva a későbbi számítógépes apparátust. Beszöltünk még a parkolási gondokról, ennek egyik megoldásáról is. "Parkolj és utazz tovább" mozgalomról, egy parkolóhely aráról /kb. egy db. Volkwagen ártéke/, a tömegközlekedés menetrendszerűsítéséről, az utastájékoztató javításáról.

felvétel a 2. oldalon ->

42.
IDŐBEOSZTÁS

Ismered azt az állapotot, amikor csak céltalanul ténfergsz, belekapva ebbe is, abba is; mindig újabb és újabb "halaszthatatlan" tennivalóra skadsz, és mindent kitalálsz, csak ne kelljen belefogni a tanulásba? És még ha jól éreznéd magad közben! De nem sok örömed telik abban sem, amit éppen csinálsz, mert nyom az el nem végzett munka gondja, bánt a lelkiismeret. És az eredmény? Kapkodás, idegeskedés, összeesapott feladatok.

A tanulás külső körülményeinek megszervezésekor az egyik legnehezebb feladat a jó időbeosztás. Egyben a legkifizetőbb is, mert nemcsak egyszer mutatkoznak meg előnyei, hanem ha megszokod, jótékony hatását egész életedben, minden munkánál élvezheted. Ezek az előnyök idő- és energiamegtakarításban jelentkeznek. Az írásban előre elkészített időbeosztással gyors áttekintést nyersz az elvégzendő feladatokról, és nem pazarolsz el feleslegesen szellemi energiát a tévútra; hol kezd, mihez fogj. Ha tudod, melyik az allandó, meghatározott időpont, amikor leülsz tanulni - és főleg, ha az erősen beléd rögződik -, nem vagy kitéve, illetve könnyűszerrel ellenállsz a kísértésnek, hogy haszontalanul elfecsérelj az idődet. A legnagyobb előny azonban az, ha egyszerűen oszthatod be a különböző feladatokra fordítandó időt.

Nem közömbös az sem, hogyan osztod el a feladatokat a meghatározott időn belül. Még egy téma belül is különféle teendőid vannak: pl. az előadásokon készített jegyzeteid átnézése, kiegészítése; a kötelező irodalom elolvasása, a fogalomgyűjteményben felsoroltak meghatározása stb. Végül természetesen a legfontosabb; mindezek lényegének összegezése, közös nevezőre hozása, hozzákapcsolása már meglévő ismereteidhez. Ez utóbbi természetesen a végére marad, de a többi részfeladatnál az alapszabály; mindig azzal kezd, amit a legnehezebbnek találsz. Ennek nemcsak az az előnye, hogy akkor végzed el a számodra legbonyolultabb feladatot, amikor még viszonylag a legfrissebb, tehát a leghatékonyabb vagy - vagyis a tanulás kezdetén -, hanem megvan az a lélektani hatása is, hogy a nehezen túlesve könnyebb szívvel folytatod a tanulást. Vagy megfordítva az elmondottakat; ha a nehéz feladatot a végére halasztod, annak tudata mindvégig nyomasztóan hat, és zavar a többi anyag megtanulásában is. Éppen ezért ez nem is jelenti mindig azt, hogy valóban a legnehezebb, hanem mondjuk inkább úgy, hogy a számodra legkényelmetlenebb részlettel kell kezdened. Hogy ez melyik, az persze nemcsak egyénenként, hanem esetenként is változik, de egyértelmű kiválasztása nyilván nem okoz különösebb nehézséget.

Dr. József Zsigmond

Folytatás az 1. oldalról

Végül a DB nevében Varga József tan. felelős megköszönte Nagy elvtárs érdekes tájékoztatóját, mire ő a következő szavakkal válaszolt:

"Özerencesnek mondható a mi generációnk. Soha ennyi alkotásra lehetőség még nem volt, mint amennyi napjainkig folyt. Ezeket még további sokkal nagyobb dolgok követik, s ehhez szükség van tettevérvényre, okos, mérész listákra, akik a rajuk bízott feladatokkal - s nem utolsósorban milliókkal - banni tudnak. A lehetőségekkel élni kell!"
Urban Lán

Várjuk a véleményed!

Tessék, itt van.
Hozzászólás: Bóth István 406.
cikkéhez.

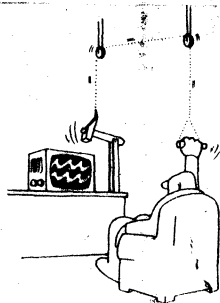
A KZHR-ben egy hete várjuk a véleményeket, de úgy látszik, hogy senkinek sincs véleménye. Vagy talán van, de nem meri elmondani? Ugyan miért ne merne - még soha senkinek nem szárazott szeméi baja abból, hogy elmondta a gondolatait, vagy véleményét másoknak, másokról. Akkor hát miért ez az érdektelenség, az a közöny, miért nem törődünk többet egymással! Lért van az, hogy az "ősidőkben" az egyetemi évek alatt életre szóló kapcsolatok alakulhattak ki és most ehhez hasonlóak csak elvélve fordulnak elő?

Vannak olyan kérdések, amikor nem lehet válaszul felhozni azt, hogy túl vagyunk terhelve, nincs időnk. Ez csak általánosságokban igaz, néha túlnk független okok miatt is torlódnak a feladatok és a tanulnivalók -, de azt hiszem, hogy mindenki - ha igazán akarna - tudna hetente egyszer vagy kétszer időt szakítani arra, hogy a LTK rendezvényei közül részt vegyen némelyben. Arra igazán nem panaszkodhatunk, hogy nincs választási lehetőség. Gépjármű stúdió, POL-KLUB, Komolyzenei Klub, különböző irodalmi rendezvények, kiállítások és még lehetne sorolni; hogy mik szerepelnek az étlapon. Egyezőval van miből választani, és mégsem használjuk ki. Nem is oly régen volt a LTK-ban Kertész Lilla est és ezen a karról mindössze hárman voltak, vagy ott van a Bojtorján folk-rock együttes vendégszereplése, amikor színtén nem beszélhetünk teltházzal. Sajnos ezeket az "érdektelenségi" kísértési programokat még sokáig lehetne sorolni.

Most még talán kevesen érzik, hogy ilyen kulturális és sport lehetőséget, mint amilyenek az egyetemi évek alatt a rendelkezésünkre állnak, sohasem lesznek!

Balint György egyik könyvében a "tett iszony"-ról beszél. Arról, hogy csak beszélünk - de azt sokat - és nem teszünk semmit a célok megvalósítása érdekében. Jó lenne végre elszakadni ettől; jó lenne, ha változtatnánk a dolgokhoz való hozzáállásunkon; jó lenne, ha a lehetőségeinket jobban kihasználnánk a szabadidő eltöltésében. Ez feltétlenül szükséges ahhoz, hogy egyetemi éveink valóban többet jelentsenek számunkra és értékebbek legyenek!

Szuncsár Tibor

MEGTEREMTETÜNK

Kaszás Istvánnét, a

Dékáni Hivatal csoportvezetőjét a dékáni eltávozási engedélyek kiadásáról:

- Változik-e az engedélyek kiadásának rendje?

- Nem változik, továbbra is a Tanulmányi Szabályzatban lefektetett utasítások szerint adható ki engedély./22-es pont/

-Hány órát mulaszthat a hallgató egy félévben ilyen módon?

-A Dékáni Hivatal vezetője 1 napra adhat ki igazolást, ennél hosszabbra, de összesen hat hetet meg nem haladó időre pedig a Dékán elvtárs.

-És az évfolyamelőadók?

-Ők egy félévben 1-2 órára adhatnak igazolást-mindezt csak sürgős és indokolt esetben, de legfeljebb két alkalommal.

Mindez nem változás az engedély kiadási rendjében, hanem a rendelt alkalmazásának szigorítása. Természetesen a kiadott órák száma nyilvántartásba kerül.

-Mi az oka, hogy eddig többször is kaptak engedélyt a hallgatók?

-Agresszív magatartásuk miatt, de az évfolyamelőadók is hibásak.

-Az utolsó két hétben kaphatunk-e igazolást?

-Kari gyakorlat, hogy a szorgalmi időszak utolsó két hetében nem adunk ki eltávozási engedély. Ekkor csúcsosodnak az egyes elfoglaltságok-feladatok beadása, pótzárthelyik lebonyolítása.

A tanulmányi fegyelem betartását szolgálja ez az intézkedés.

A Dékáni Hivatal vezetője végül egy új módszer bevezetésére hívta fel a figyelmünket:

-Változni fog az orvosi igazolások leadásának módja. Nem adjuk vissza azokat, hanem nyilvántartásba vesszük, a hallgató pedig hivatali blankettát kap, melyet a tan széken kell bemutatnia.

Ez az intézkedés könnyíteni fogja a lebonyolítást: a hallgatóknak nem kell visszamenni a Dékáni Hivatalba, az évfolyamelőadóknak sem kell kétszer foglalkozniuk az igazolásokkal.

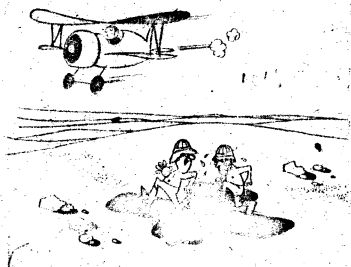
-Köszönjük a tájékoztatást.

Németh György

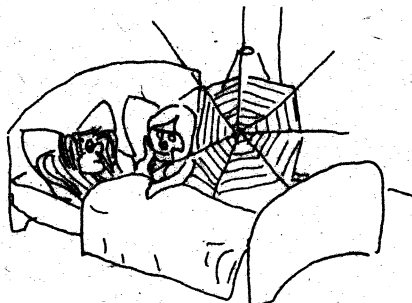
HUMOR

Ugyan még nincs vége ennek a félérnek,
de lassan már itt a vakáció. A nyárra
mindenkinek sok sikert kívánunk.
Közli és Köz-Lik szerk.

SZAHARÁBAN

- Szedd a lábad, öregem, ez itt az egyetlen árnyék!....

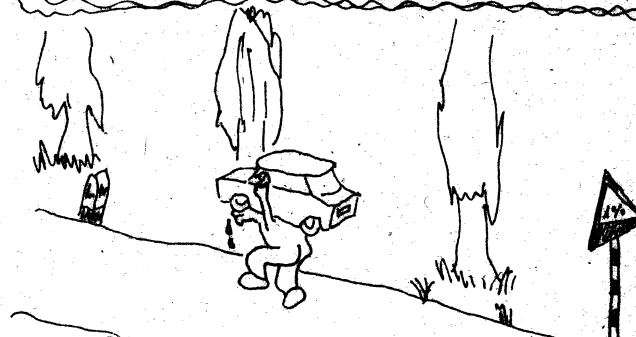

Mi az! Már megint!?

Naiv

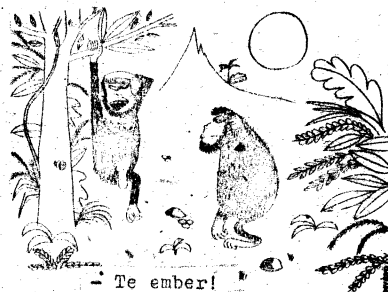
A betörő megkérdi:

- Mondja, kedves börtönőr ur, miért van itt minden ablakon rács?
- A biztonság kedvéért.
- Ugyan kérem, ez tulzás. Ki fog egy fegyházba betörni?

TRABANTOS

Sértés

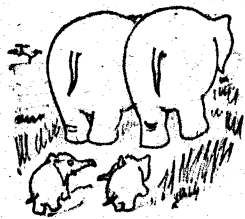

- Te ember!

BATORÍTÁS

ÜGYETLEN EMBER

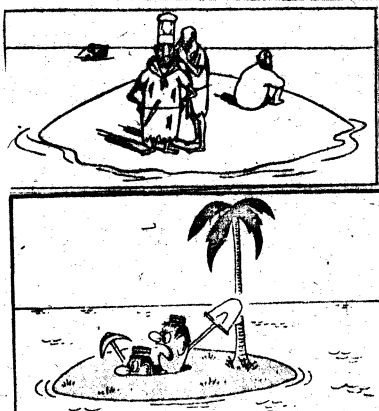

- Az én mamim szebb, mint a tiéd!

Műsorzárás

A TENGER-ESZ -eknek!

Piros cédula

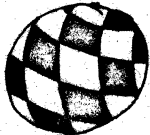

- És most te következeli!

ÚJ VILÁGÍTÁS A VÁRHEGYEN

- Látod, Jenő, ha annakidején ilyen világos lett volna, talán nem is lennék a feleséged!

Ellenőr a műtőben.

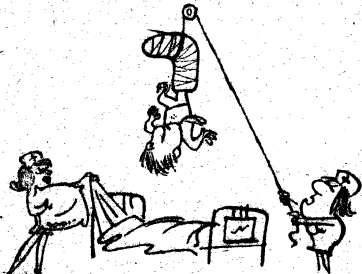

Csak aztán semmi súlycsökkentés!

Önállóságot akérok

- Megmondtam apámnak! Husz éves vagyok. Függetlenségre vágyom. A fatertől csak azt kértem, adjon havi ezer forintot, otthonról ezenkívül csak a kosztot, lakást meg a ruházódást fogadom el. Meg kell érteniük végre, hogy önálló életet akérok élni!

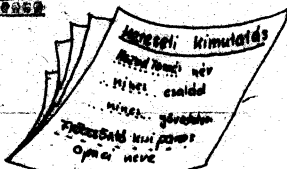
KORSZERŰ KÓRHÁZ.

- Siess, Matild, azzal az ágyzással!

PÁRBESZÉD

- Akaszd fel a kabátomat!
- Akaszd fel magad!

KERESETI KIMUTATÁS

az egy főre 'eső havi jövedelem megállapításához

T. Dékáni Hivatal!

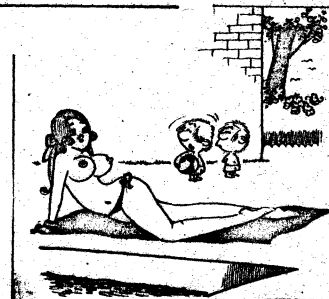
Büntetőjogi felelősségem tudatában kijelentem, hogy rózsaborkorban jöttem a világra, ezért szüleim keresetét igazolni sajnos nem tudom. Magamról csak annyit, hogy szűkös ösztöndíjemből magam tartom el bátyámat is, aki szerencsétlen tanársegéd a BME egyik Tanszékén, valamint Cour Valériát, akinek nemrégén nyultam a hátsó alá. Meg Infekund Inge, német állampolgárságu urleányt is én tartom el.

Anyagi helyzetem tehát katasztrófális, nehéz napjaimban csak a Templom Egerére számíthatok, aki néha alkalmi kölcsönökkel segít.

Indoklásul felhozom, hogy heten vagyunk testvérek /bár jó szívmiatt az egész emberiséget testvéremnek tekintem/.

Legyenek irgalmasság!

Tisztelettel:
Hezud Tamás

- Kérdelem én, miért kell nekünk mindig csak ezzel a labdával játszaniunk?

ÁLLAMVIZSGÁK IDEJÉN

- Édes jó istenkém, segíts, hogy átmenjek a dialektikus materializmus vizsgán!

E mellékletünket Mischinger András szerkesztette.
„Vendég szereplését” köszönjük. Szerk.

Beszélgetés a pécsi Országos TDK Konferencián résztvevő hallgatókkal

Aggteleki barlangban

Mint arról értesülhettek, Hajdú László és Kantor Miklós 346. tk. hallgatók részt vettek a Pécsi Országos TDK Konferencián, s ott külön díjat kaptak.

Szeretném, ha mégis valamivel többet bemutatnánk róluk, erről a folyamatról /mármint a tdk-zásról/, a témájukról, megáról az országos konferenciáról. Ezért hát felkerestem őket egyik rajztermi foglalkozásuk idején a beszélgettünk erről. Ebből szeretnék egy csokrotatnyújtani.

K: A karon milyen érdeklődés fogadta dolgozatokat, hisz ha jól tudom 1. helyezést értetek el vele?

K.M.: Ami egy kicsit furcsa volt, hogy a mi alapítványi szekciónkban /de másutt is/ kevesen voltak, a bírálókkal, a konzulensekkel és magukkal az előadókkal együtt, ha jól emlékszem, heten lehettünk.

K: Igen, a figyelmet az érdeklődést azért jobban hisz kellett volna kelteni. De azért az országos szinten másképp értékelték munkátokat.

K.M.: Tudod, mielőtt erre a pécsi konferenciára elmentünk volna, előre bekérték a különböző egyetemekről az elkészült TDK munkákat. Ezt rangsorolták, majd az alapján hívták meg az előadókat.

K: Honnan, milyen egyetemekről érkeztek a többiek?

H.J.: Az ország legkülönbözőbb egyetemeiről, az Agrártudományiról, a miskolci MME-ről, a győri KMF-ről és még sok más helyről.

K: Hány szekciója volt a konferenciának? Kik voltak a tíztekben?

H.J.: 15 szekció volt, a miénk a Közléstudományi nevet viselte, és ebben a szekción 18 dolgozat közül választották ki az 1. díjat.

K: Ezek szerint 15 első díjat osztottak ki, a tíztek különdíj volt, miért?

K.M.: Azért, mert csak első helyezést értékeltek, a további értékes dolgozat nem 2. vagy 3., hanem különdíjat kapott.

K: Igen, értem. És a tíz köztökön belül hogyan rangolták munkátokra a többiek, mennyire kapcsolódtak bele a vitába?

H.J.: Hogy mennyire értették meg, ezt nehéz megállapítani, mert mi rögtön az első napon adtuk elő, s ekkor még nem nagyon kérdezték bele.

K: És a többiek, ők miről készítettek dolgozatot?

K.M.: Elég sokan voltak a KTMF-ről, ők túlnyomórészt vasúti, üzemi folyamatokat dolgoztak fel. Aztán volt egy srác, aki az IKA-

RUSZ-ok beúlasával, összetörésével kapcsolatban vizsgálódott. Volt egy viszonylag érdekes dolgozat. Ezt egy agrártudományi egyetemen járó lány készítette. Diesel és benzín üzemű motorból konstruált egy "hibrid" motort, szem előtt tartva a traktoroknál való felhasználás lehetőségét.

K: Titeket mennyire "izgattak" fel ezek a témák?

H.J.: Tudod, ezek túlnyomórészt olyanok, amelyeket mi kevésbé ismerünk, nem annyira a mi szakterületünk.

K: És a ti szakotokkal, az anyagmozgatással kapcsolatban találtatok előadásokat?

K.M.: Igen, volt egy anyagmozgatási és csomagolási szekció is. Ide is benéztünk, és kettőt belőlük meghallgattunk. Bár ők túlnyomórészt csak a magas raktározás problémákról tárgyaltak.

K: Talán valamit mondanátok a programról, s ezen nem csak az előadásokat értem.

H.J.: Ez a konferencia 3 napig tartott /csütörtöktől szombtig/, délelőtt-délután 3-3 óra előadással, majd a délután kététen volt. Este pedig disco, ismerkedés a többiekkel.

K: Talán most evezünk más vízekre. Szeretném, ha szólnátok arról a módszeréről, amelyet a TDK munkátok során követtetek. Mikor érdemes ezt elkezdni, s folytatjátok-e tovább ezt a speciális témát?

H.J.: Elég korán, mindjárt az első évben kezdünk el TDK-zni, s ehhez sok segítséget kaptunk dr. Kochmáros Gáborától. Ez mostanra a harmadik éve érett meg, s mondhatjuk, hogy rendelkezünk már némi tapasztalattal. Másnak is tudom ezt ajánlani.

A témánk, tudod jól, inkább egzakt elméleti /matematikai/ probléma, gyakorlati megfelelőségét nehezebb megtalálni, de az eddig alkalmazott, hasonló jellegű módszereknél többet tud.

K.M.: Ami a folytatást illeti... a TDK konferencia végén kaptak egy kérdőívet, ami között ilyen kérdés is szerepelt: Kívánja-e témáját folytatni? Én ide azt írtam, hogy nem. No nem azért, mert nem érdekes. De inkább a szakmánkhöz közelebbi témával foglalkoznánk, s talán a kettőt sikerül összehozni valahol.

K: Remélem, sikerült megmutatnunk erről a TDK-zásról valamit. Aprópól Ha valaki mégis erre adná fejét, fordulhat-e hozzátok segítségért?

Mindketten: Persze, ha megkeresnek minket, szívesen állunk rendelkezésükre.

K: Közömböm a beszélgetés és további jó munkát és sikeres vizsgázást kívánok nektek.

"S míg rejteken bolyongnak lábaid, Lelked mely gondolatra téved el. ...Rom és patak környékén őszegyek. Szólnak lelkedhez mindenütt."

Igy ír Tompa Mihály az Aggteleki karsztvidékről, hazánk e vadregényes tájáról. Tankönyvkészítő tanulóknak kirándulás során időt szakított rá, hogy ismerkedjen Aggtelekkel, melyet cseppkőbarlangjai tettek világhírűvé. Az Aggteleki cseppkőbarlang - vagy ahogy az e tájon lakó nép nevezi: a Baradla-főld alatti világa kb. kétmillió éves. Az üregrendszer kialakulása a devon időszakban kezdődhetett /kb. fél-milliárd éve/. Ez a földtörténeti korbeosztás szerint /a kőzettrétegek alapján/ az ókor 3. korszaka. Barlangi túrunk az Aggteleki bejárattól indult. Egy rövid lefele szelődő folyosószakaszban jutottunk a Csontház csarnokba. Nevét arról kapta, hogy több történelmi előtti embercsontváz maradványt és kőszirt fedezett itt fel.

Az Acheron patak mellett haladtunk tovább, és így jutottunk el a Fialtság kútjához. Mondak szerint, aki iszik belőle, az megfiatalodik, ha lány az illető, hamarosan férjhez megy, ha legény, akkor meg-nősül, s ha férj, akkor elyalik. Szinte sok a jóból. Itt találkozunk olyan érdekes cseppkőalakzatokkal, mint a Teknősbéka, a Sas vagy a Szószék. A cseppkő kialakulásának lényege, hogy a kőzet repedéseibe szivárog, s közben a mészkövet oldó vízből rakódik le. A mészben telített oldat az üvegbe kerülve lerakja mésztartalmának egy kis részét: a mennyezetről leesepeggő vízből alakul ki a cseppkőcsap /sztalaktit/, míg a talajra hullt vízecspepek felfelé növe hoz-zák létre a kőgyertyát /sztalagrit/. Elgondolkodtató, hogy mintegy 20 év szülséges 1 mm cseppkő kialakulásához.

Továbbhaladva a Tanc-terembe, majd a Hangereny-terembe jutottunk, melynek különleges akusztikája és a száklák bitoralma felemelő élményt nyújtott. Következett a Fekete-terem, melyből a 13 méteres cseppkő és a Bagolyvár nevű oszlop alakja lenyűgöző.

A barlang érdekeségei közé tartozik még a Tigris-terem, az Oszlopok csarnoka és a Jósó nevű kőgyertya. Ez arról híres, hogy megütve bűgő hangot ad. A magyarázat szerint a cseppkő agyagot vont be valamikor és ezt az agyagréteget idővel a víz kimosta, így mályan rezonáló üreg maradt vissza. Mindez csak néhány érdekes momentuma a barlangvidéknek, mely a természet örök mondanivalójáról beszél.

A 4. fordulóba egy hiba oszított, amit szükségesnek tartunk kijavítani: Melles Tivadar nem a 341-es, hanem a 431-es tk. tagja. Ettől függetlenül a pécsi TDK konferencián a fődíjat ő nyerte, amihez ezúton is gratulálunk.

Felhívjuk a figyelmeteket arra, hogy egy forduló még hátra van és az összehajításba ez is beleszámít. Ezek után az utóbbi két forduló nyertesei:

3. forduló
Tóth István 436.
Horváth Tibor 433.
Bálint Péter 161.

4. forduló
Ruzsbaczký házaspár 435.
Bíró Eszmond 252.
Rudnyanszky Ádám 166.

polttotó

Studen
Közlemény
1981. M.

A Kéthasábos POLTTOTO - az összevont 3. és 4. forduló - nem érte el a várt sikert sem a részvételben, sem az eredményben. Ez azt nem lehet egyértelműen a közlő vizsgaidőszak rovására írni. A lellei tabornban felül fogjuk vizsgálni a POLTTOTO helyzetét, a szerkesztést és a tervezést is beleértve. Most ez elvittel még nem lett vol-

na baj, de vissza csak szórványosan, nem minden tankörből, onnan is főleg a veterán tétőzöktől jutott. Örömmel nyugtázzuk, hogy az első évfolyam - a többi évf.-hoz képest - teljes mértékben bekapcsolódott a totózába, ami az eredményekben is megmutatkozik. Az eredményekről még annyit, hogy ezúttal 13 találatot többen is értek el, találatátal nem akadt, így a legjobb megfajtotól beszélhetünk, akik hagyományosan 1-1 komputalványt kapnak.

Illatok harca

Az utóbbi napokban egy-let szabad felületemet a Központi Könyvtár olvasóterében töltöttem. Kellemes csend, a szükséges műszaki iradalom karnyújtásnyira, valóban mindennel ellátott, amire a nyugodt tanuláshoz szükség van. De másra is szükség van.

Óhatatlanul, a hosszú tanulás közben szüksége is lehet az embernek. Elvégzésére is mód van, és ráadásul milyen. Egyéves egyetemi múltam összes rossz tapasztalatát feledtető illemhelyet találtam itt, a boldogsághoz szükséges összes felszereléssel, tisztasággal, hide, friss levegővel. Mást nem lehet erre mondani, mint azt, hogy le a kalappal. Persze közben az emberben a rossz tapasztalatok is feltolulnak, különös figyelemmel karunk egy-két szegnyhasznált illemhelyére.

Bétran állíthatom, hogy ezek in-vezrel a könyvtárának. Nem hiszem, hogy bárki előtt is esetelneem kellene az ajtónyitáskor tapasszaltatni, szemét és orrot maximálisan igénybe vevő látványt és illatot.

Allítom, hogyha valahonnan be-kötött szemmel idehozánának, aztán me-látnám ezt az állapotot, nem mondanám teljes nyugalommal, hogy a fejnövekvő műszaki értelmiség képrésének egyik bázisán vagyok. Igaz, hogy asztalanszor megpróbálták már változtatni a számunkra ugyancsak szegényteljes helyzetet. Pl. egy időben olyan harmónikasze-rű WC papírokat tettek ki. Sajnos ez nem vált be. Amit reggel kitet-tek, abból délután már semmi sem volt. Nem mintha elhasználták volna. Nem! Csak úgy elfogyott! Talán a székben, aztán otthon! De most aztán jaj mindenkinek! Gurigákat tesszenek ki a közeljöv-ben, és ez már nem fog megszökni a felhasználás elől!

Tulajdonoson kidudorodna a szegény!

Diáktanárok jutalmazása

1977. ápr. 25-én, az Egyetemi KISZ Bizottság jutalmakat adott át a szakmunkásképző intézetekben dolgozó diáktanároknak. Karunkon immár jól ismert hagyományá és a vállalások, akcióprogramok szervezésévé vált a patronálás. A kari diáktanárok közül a következők kaptak jutalmat:

Nardai László	434.
Rozsik János	"
Lőrincz István	"
Hámor Miklós	"
Németh György	344.
Lossman János	"
Hős János	"
Sarlós Zoltán	252.
Vozáry György	254.
Kiss Zoltán	"
Boros József	"
Schlögel László	"
Mesterházi Zoltán	"
Szij László	"
Gelencsér László	"
Tóth Bertalan	"

Gratulálunk és további jó munkát kívánunk!

Itt kell szót említeni a 162. tk. diáktanári közösségéről is, akik nagyon lelkesen és máris elismerést érdemlően dolgoznak.

A fent említett sikerekhez minden valószínűség szerint Varga Péter 343. , kari instruktor - munkája is hozzájárult.

"A BME KISZ Énekkara 1952-ben alakult, mintegy folytatva a 40-es évek elejéig működő világhírű "Budapesti Egyetemi Énekkar" haladó hagyományait. A jó közösségi szellem és a jó zene szeretete tartotta össze mindenkor a kórust sakkerekben, kudarokban egyaránt. Mert többször feljutottunk a csúcsra, de jónéhányszor álltunk nehéz problémák előtt, de a kórus vezetői az egyetemi szervekkel együtt majd minden esetben megtalálták a módját, hogy fennmaradásukat biztosítsák. A közösség emberi és művészi felteleteket tudott teremteni, akkor is, amikor húszan vagy száztizen voltunk együtt. Szerettünk volna sokszor többen lenni, nagyon vártuk - különösen az utóbbi évtizedben - azokat a fiatalokat, akik az egyre gazdagodó zenei nevelésünk eredményeként, mind többen igénylik az iskolai éneklés elményeinek újra átélését, az egyetemi hallgatók nagyon kevés zaa-baddidejének hasznos és igényes eltöltését.

A kórus művészeti vezetői voltak az elmúlt 25 évben: Gát József, Pászti Miklós, Dobray István, Kármayok, Csik Miklós, Máté János, Magyaródi Elek, Timkó Gábor, Jármái Gyula, Dömötör Zsuzsa, Vida Györgyi, Németh Márta társakörnyek. Rádió és tv szereplések, kórustalálkozók, fesztiválok, külföldi utak jelzik, hogy aktívan részt veszünk az egyetem és az ország kulturális életében. Eredményeink közül né-hány:

- 1956. Egyetemi Kultúrverseny 1. helyezése
- 1958. Egyetemi Kultúrverseny 2. helyezése
- 1962. Miskolc - Egyetemi és Főiskolai Fesztivál arany oklevél

25 éves a BME énekkara

1972. arany oklevél
1974. Eger arany oklevél

Két esetben megkaptuk a KISZ-KB különdíját, kétszer a Magyar Rádió "Kiváló teljesítményért" címét. 1974-ben elértük az "Aranykorsorú-diploma"-t.

Külföldi útjaink:
1965. Drezda
1972. Tallin, Leningrád, Moszkva
1974. Drezda

Részletek a kórus jubileumi kiadványából.

Hosszú időre emlékeztetés marad az a szombat este sokunknak, akik együtt voltunk ápr. 23-án a K épületi Díszteremben, majd az R klubban. A mostani és régi kórustagokkal együtt kb. 160-an voltunk. A műsor első felében a mai tagok adtak koncertet. A hangverseny második felében együtt énekeltek a régi és az új tag-ság, melynek élénye - ha valaki énekel már énekel már 160 emberrel együtt, tudja - felejt-hetetlen. Következtek a meglepetések: a kórus tagjai megkapták a Kórusok Országos Tanácsától a "A Magyar Zenekultúra Szolgálatáért" emlé-érmet.

A következő örömet a KISZ Bizottság szerezte, mikor körölte ve-lünk, hogy énekarunkat szeptem-beri ukrajnai hangversenyre hívták meg. Számomra a legnagyobb élmény volt, látni és érezni azt az örömteli hangulatot, mellyel a régiek ta-lálkoztak. Még így, több év távlat-ból is beszélgetőzök éretek magukat, a zene összehozta a gene-rációkat, eltörölve a közöttük lévő időbeli különbséget.

Szilvey Gábor 162.

Aug. 19-20-án lesz Debrecenben az Egyetemi és Főiskolai Tisztaválkozó. 50 éret szállítás, étkészés, tartalom-as programok. Jelenkezni Dancs József-nél lehet, a Ki 137-ben.

KÖZHÍR

1977. V. 3.

Kiadja a BME és a Műszaki Egyetem
Kari KISZ Szervelet

Felolvasója: **ASZTALÁN**

Felolvasó szerkesztő: **BOROS ANDRÁS**

Szerkesztő: **KÁRPÁTI RUDOLF**

Kiadás helye: Boros András, Kárpáti Rudolf,
Demeter Ágnes, Urbán Iván,
Stubán Zoltán

Közzét a BME sokszorosított kiadvány
a 24 877 számú megrendelés alapján

Szerkesztő: **Illányi Gábor**

KÖZHÍR